

Umiddelbart efter hører vi så, at man alligevel bebrejder, for Arafat kan jo klare dét, og så kan han klare dét, og så kan han klare dét. Men han sidder låst inde af en besættelsesmagt, der har overtrådt samtlige FN-resolutioner, og som vi i andre sammenhænge aldrig ville drømme om næsten at være i stue med, ud over det, vi ville være nødt til på diplomatisk niveau. Og pludselig sidder vi nu her og taler om dem, som om det var jævnbyrdige parter.

Men jeg vil godt spørge ministeren om den fremragende sætning, han lige kom med: Hvis nu Israel havde støttet Saudi-Arabiens fredsudspil, ville ministeren så ikke synes, at der måske havde været en vis rimelighed i at forvente, at Arafat havde kunnet styre det – og ellers kan man netop ikke forvente, at han ville kunne styre det?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er helt sikker på, at fredsudspillet er et meget væsentligt udspil. Israel får her mulighed for at få den anerkendelse, de har søgt siden 1948 fra bl.a. Saudi-Arabien. Derfor støttede vi det jo også, med det samme det overhovedet forlød, at der kom sådan en plan, og Israel har heller ikke taget afstand fra den.

Det tragiske og den fælde, Israel er gået i i denne her situation, er jo, at bombemanden i Tel Aviv ville forhindre, at man kom videre ad det spor.

Jeg sagde om Arafat, at han formentlig ikke kan styre alle selvmordsbomberne, når der ikke er noget håb forude, og når han ikke kan se, at han kan få en politisk gevinst. Men omvendt har han kunnet styre mere, end han har gjort, eftersom den mand, der lavede bomben i Tel Aviv, var på listen over dem, man havde bedt om blev holdt tilbage eller arresteret.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil sige, at vi er helt enige med udenrigsministeren, når udenrigsministeren siger, at endemålet må være, at vi i området både får en israelsk stat, der kan leve i fred, og en palæstinensisk stat, der kan leve i fred. Vi er også enige i, at vi skal være kritiske over for begge parter. Der er to parter i konflikten, og begge parter begår fejl hen ad vejen.

Når det er sagt, vil jeg godt spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren ikke er enig i, at med den linje, som den tidligere udenrigsminister, hr. Mogens Lykketoft, og SF og En-

hedslisten i denne her debat lægger for dagen, vil Danmark sætte sig uden for indflydelse på konflikten, fordi vi udelukkende efter de menneskers opfattelse, venstrefløjens opfattelse, skal være interesseret i at kritisere Israel ensidigt.

Og er udenrigsministeren ikke enig i, at når Israel er nødt til at gøre noget, og det også er forklarligt og forståeligt, som statsministeren har sagt, er det jo, fordi Arafat ikke har grebet ind over for de selvmordsterrorister, der er tale om? Arafat smugler våben ind. Man har fundet sprængstoffer ved den bolig, han har. Det er jo det, der er hovedproblemet. Han er bakket op af Irak, Iran og Syrien.

Vil udenrigsministeren godt bekræfte, at det derfor er forståeligt, at Israel reagerer?

Kl. 13.25

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Første del af spørgsmålet gik ud på, om man kommer uden for indflydelse ved ensidighed. Jeg kan bekræfte, at det gør man, for så bliver der ikke hørt på en.

Jeg mener, at Danmark har en mulighed for at spille en rolle. Jeg havde på regeringens vegne selvfølgelig en række møder med alle parter dernede, også med det samme midterspor, med folk fra fredskræfterne fra palæstinensisk side og fra israelsk side, og vi blev enige om at genoplive den Louisianaproces, som den foregående regering igangsatte, og den må vi genoplive i maj måned. Begge parter var indstillet på at komme herop i den forbindelse.

Siden er der sket det, at FN har bedt os om at være vært for en FN-konference om mellemøstenproblematikken i maj måned. Det siger også noget om, at vi er på landkortet i forbindelse med mellemøstenkonflikten. Vi har selvfølgelig svaret ja: Vi vil gerne være vært for en FN-konference i maj måned om mellemøstenproblematikken.

I kraft af at vi taler åbent og direkte med begge parter, kan Danmark spille en rolle. Jeg har her til formiddag haft et møde med repræsentanten for palæstinenserne, og jeg skal have en telefonsamtale med Peres her i eftermiddag. Vi taler med begge parter, og det kan vi kun, fordi vi er kritiske og åbne over for argumenterne fra begge parter og kritiske over for handlingerne fra begge parter.

Formanden:

Som sidste spørger er det hr. Søren Søndergaard.